

11.4.2012

Vážená paní,

obdržel jsem k vyřízení Váš dotaz týkající se aplikace čl. 23 Listiny základních práv a svobod v případě nesouhlasu s legislativní úpravou právních předpisů upravujících činnost exekutorů.

Ačkoli zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se netýká poskytování odpovědí na dotazy a názory, můj názor je takový, že se o situaci specifikovanou čl. 23 Listiny nejedná, ani jednat nemůže. Právo na odpor je totiž v Listině myšleno až jako poslední možnost, kdy je účinné použití zákonných prostředků fakticky znemožněno. Těmito zákonnými prostředky jsou v České republice soudy (případně v poslední instanci Ústavní soud), na které je třeba se v případě porušení práva individuální osoby obrátit. Stejně tak v případě nesouhlasu s legislativní úpravou jako takovou existují demokratické procedury, kterými lze tuto změnit. Buď prostřednictvím novel stávajících právních předpisů (Parlament), anebo cestou zrušení předpisů či jejich částí (Ústavní soud).

S pozdravem

Mgr. Filip Glozmann

vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv